

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2020 m. gegužės 11 d.
(OR. en)

7916/20

Tarpinstitucinė byla:
2020/0072 (NLE)

ENV 225
MAR 75

PASIŪLYMAS

nuo:	Europos Komisijos generalinio sekretoriaus, kurio vardu pasirašo direktorius Jordi AYET PUIGARNAU
gavimo data:	2020 m. gegužės 7 d.
kam:	Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretoriui Jeppe TRANHOLMUI- MIKKELSENIUI
Komisijos dok. Nr.:	COM(2020) 182 final
Dalykas:	Pasiūlymas dėl TARYBOS SPRENDIMO dėl pozicijos, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi pagal Konvenciją dėl šiaurės rytų Atlanto jūros aplinkos apsaugos (OSPAR) įsteigtoje komisijoje, dėl Makaronezijos įtraukimo į OSPAR konvencijoje apibrėžtą jūros baseiną

Delegacijoms pridedamas dokumentas COM(2020) 182 final.

Pridedama: COM(2020) 182 final

Briuselis, 2020 05 07
COM(2020) 182 final

2020/0072 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

**dėl pozicijos, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi pagal Konvenciją dėl
šiaurės rytų Atlanto jūros aplinkos apsaugos (OSPAR) įsteigtoje komisijoje, dėl
Makaronezijos įtraukimo į OSPAR konvencijoje apibrėžtą jūros baseiną**

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO DALYKAS

Šis pasiūlymas teikiamas dėl pozicijos, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi dėl numatomo Konvencijos dėl šiaurės rytų Atlanto jūros aplinkos apsaugos (toliau – OSPAR konvencija) pakeitimo priėmimo.

2. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

2.1. OSPAR konvencija

OSPAR konvencijos tikslas – apsaugoti šiaurės rytų Atlanto jūros baseiną nuo neigiamo žmogaus veiklos poveikio siekiant saugoti žmonių sveikatą, išsaugoti jūrų ekosistemas ir, jei įmanoma, atkurti neigiamai paveiktas jūrų teritorijas. Konvenciją pasirašė 16 Susitariančiųjų Šalių: Belgija, Danija, ES¹, Suomija, Prancūzija, Vokietija, Islandija, Airija, Nyderlandai, Norvegija, Portugalija, Ispanija, Švedija, Jungtinė Karalystė, Liuksemburgas ir Šveicarija. Konvencija buvo pateikta pasirašyti 1992 m. rugsėjo 22 d. Paryžiuje vykusiame Oslo ir Paryžiaus komisijų ministrų susitikime ir įsigaliojo 1998 m. kovo 25 d.

2.2. OSPAR komisija

OSPAR komisiją (įsteigtą pagal Konvencijos 10 straipsnį) sudaro visų Susitariančiųjų Šalių atstovai; ji renkasi reguliariai arba, jei reikalauja ypatingos aplinkybės, bet kuriuo metu. Jos pareigos, be kita ko, yra prižiūrėti Konvencijos įgyvendinimą ir vertinti jūros baseino būklę, priimtų priemonių veiksmingumą, prioritetus ir bet kokių papildomų ar kitokių priemonių poreikį.

Remiantis Konvencijos 20 straipsniu, kiekviena Susitariančioji Šalis komisijoje turi vieną balsą. ES gali turėti tiek balsų, kiek jos valstybių narių yra Konvencijos Susitariančiosios Šalys. ES nesinaudoja savo balsavimo teise, jei ta teise naudojasi jos valstybės narės, ir atvirksčiai.

Pagal Konvencijos 15 straipsnio 3 dalį komisija Konvencijos pakeitimus priima vienbalsiai pritarus Susitariančiosioms Šalims.

2.3. Numatomas OSPAR komisijos aktas

Metinio susitikimo ministrų posėdyje OSPAR komisija turi priimti Konvencijos 1 straipsnio a punkto pakeitimą, kuriuo OSPAR konvencijoje apibrėžto jūros baseino ribos pakeičiamos taip, kad apimtų Portugalijos ir Ispanijos jurisdikcijai priklausančius vandenį ir tarp jų esančius tarptautinius vandenį (toliau – numatomas aktas).

Numatomo akto tikslas – į OSPAR konvencijoje apibrėžtą jūros baseiną įtraukti Makaroneziją (Madeiros ir Kanarų salas) supančius vandenį, kad būtų užtikrintas didesnis OSPAR suderinamumas su ES Jūrų strategijos pagrindų direktyva² ir taip pagerintas Makaronezijos regione esančios gausios biologinės įvairovės ir pažeidžiamų ekosistemų apsaugos ir išsaugojimo koordinavimas.

Remiantis OSPAR konvencijos 15 straipsnio nuostatomis, Konvencijos pakeitimas jį ratifikavusioms, priėmusioms ar patvirtinusioms Susitariančiosioms Šalims įsigalios

¹ 1997 m. spalio 7 d. Tarybos sprendimas 98/249/EB dėl Konvencijos dėl šiaurės rytų Atlanto jūros aplinkos apsaugos sudarymo (OL L 104, 1998 4 3, p. 1).

² 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/56/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyva) (OL L 164, 2008 6 25, p. 19).

trisdešimtą dieną po to, kai Vyriausybė depozitarė gaus pranešimą apie jo ratifikavimą, priėmimą ar patvirtinimą bent iš septynių Susitariančiųjų Šalių. Vėliau pakeitimas bet kuriai kitai Susitariančiajai Šaliai įsigalios trisdešimtą dieną po to, kai ji deponuos atitinkamą ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentą.

Kol įsigalios OSPAR konvencijos pakeitimas, Portugalija ir Ispanija, taip pat bet kuri kita Susitariančioji Šalis, gali jį taikyti laikinai, laikydamosi atitinkamų 1969 m. gegužės 23 d. Vienos konvencijos dėl tarptautinių sutarčių teisės nuostatų, visų pirma 25 straipsnio dėl laikino taikymo.

3. POZICIJA, KURIOS TURI BŪTI LAIKOMASI SĄJUNGOS VARDU

Pagal Jūrų strategijos pagrindų direktyvos 4 straipsnį Makaronezijos paregionis yra Šiaurės rytų Atlanto regiono dalis ir didžiausias Europos jūrų paregionis. Makaronezija pasižymi didele buveinių ir rūšių (įskaitant tas, kurios įtrauktos ir į OSPAR sąrašą „Gresiančios išnykti ir nykstančios rūšys ir buveinės“) įvairove. Šiuo metu OSPAR konvencijoje apibrėžtas jūros baseinas tik iš dalies apima Makaronezijos paregionio, dėl kurio ribų susitarta ES lygmeniu, vandenį.

Portugalija ir Ispanija – vienintelės ES ir OSPAR šalys, Makaronezijoje turinčios teritorinių vandenų, – pateikė bendrą pasiūlymą iš dalies pakeisti OSPAR konvenciją, kad joje apibrėžtas jūros baseinas būtų suderintas su Jūrų strategijos pagrindų direktyvoje nustatytais ribomis. Toks suderinimas palengvins Jūrų strategijos pagrindų direktyvos įgyvendinimą šiose dviejose valstybėse, nes bus labiau bendradarbiaujama OSPAR lygmeniu, taip pat tai sustiprins šio regiono pažeidžiamų rūšių ir buveinių ir unikalios jūrų bei pakrančių biologinės įvairovės apsaugą, nes bus sutelktos OSPAR priemonės.

Sąjungos pozicija yra būtina, nes siekiant šio suderinimo reikės iš dalies pakeisti teisiškai privalomą tekstą – OSPAR konvenciją, kurios šalis yra ES. Kadangi tai palengvins ES teisės aktų įgyvendinimą ir pagerins aplinkos apsaugą, siūloma, kad Sąjungos pozicija būtų pritari šiam OSPAR konvencijos 1 straipsnio a punkto pakeitimui.

4. TEISINIS PAGRINDAS

4.1. Procedūrinis teisinis pagrindas

4.1.1. Principai

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 218 straipsnio 9 dalyje numatyti sprendimai, kuriais „nustatomos pozicijos, kurios Sąjungos vardu priimamos susitarimu įsteigtime organe, kai tam organui reikia priimti teisinę galią turinčius aktus, išskyrus aktus, papildančius arba pakeičiančius susitarimo institucinę struktūrą“.

Sąvoka „teisinę galią turintys aktai“ apima aktus, turinčius teisinę galią pagal aptariamą organą reglamentuojančias tarptautinės teisės normas. Ji taip pat apima priemones, kurios nėra privalomos pagal tarptautinę teisę, tačiau „gali stipriai paveikti Sąjungos teisės akto leidėjo priimamų teisės aktų [...] turinį“³.

4.1.2. Taikymas aptariamuoju atveju

OSPAR komisija yra įsteigta susitarimu, būtent OSPAR konvencija.

³ 2014 m. spalio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vokietija prieš Tarybą*, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61–64 punktai.

Aktas, kurį turi priimti OSPAR komisija, yra teisinę galią turintis aktas. Numatomas aktas yra teisinę galią turintis aktas, nes juo iš dalies keičiamas galiojantis teisinę galią turintis aktas, būtent OSPAR konvencija.

Numatomu aktu OSPAR konvencijos institucinė struktūra nepapildoma ir nekeičiama.

Todėl siūlomo sprendimo procedūrinis teisinis pagrindas yra SESV 218 straipsnio 9 dalis.

4.2. Materialinis teisinis pagrindas

4.2.1. Principai

Sprendimo pagal SESV 218 straipsnio 9 dalį materialinis teisinis pagrindas pirmiausia priklauso nuo numatomo akto, dėl kurio Sąjungos vardu nustatoma pozicija, tikslo ir turinio. Jeigu numatomu aktu siekiama dviejų tikslų arba jį sudaro dvi dalys ir jeigu vieną iš tų tikslų ar dalių galima laikyti pagrindiniu tikslu arba pagrindine dalimi, o kita dalis ar kiti tikslai yra tik papildomi, sprendimas pagal SESV 218 straipsnio 9 dalį turi būti grindžiamas tik vienu materialiniu teisiniu pagrindu – tuo, kurio reikalauja pagrindinis ar svarbesnis tikslas arba dalis.

4.2.2. Taikymas aptariamuoju atveju

Pagrindinis numatomo akto tikslas ir turinys yra susiję su aplinkos apsauga.

Todėl siūlomo sprendimo materialinis teisinis pagrindas yra SESV 192 straipsnio 1 dalis.

4.3. Išvada

Siūlomo sprendimo teisinis pagrindas turėtų būti SESV 192 straipsnio 1 dalis kartu su 218 straipsnio 9 dalimi.

5. NUMATOMO AKTO SKELBIMAS

OSPAR Komisijos priimtu aktu bus iš dalies pakeista OSPAR konvencija, kurios šalis yra Sąjunga, todėl tikslinga priimtą aktą paskelbti *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl pozicijos, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi pagal Konvenciją dėl šiaurės rytų Atlanto jūros aplinkos apsaugos (OSPAR) įsteigtoje komisijoje, dėl Makaronezijos įtraukimo į OSPAR konvencijoje apibrėžtą jūros baseiną

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį kartu su 218 straipsnio 9 dalimi,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) 1998 m. kovo 25 d. įsigaliojo OSPAR konvencija (toliau – Susitarimas), kurią Sąjunga sudarė 1997 m. spalio 7 d. Tarybos sprendimu 98/249/EB⁴;
- (2) pagal Susitarimo 15 straipsnį OSPAR komisija Konvencijos pakeitimus priima vienbalsiai pritarus Susitariančiosioms Šalims;
- (3) OSPAR komisija turi priimti OSPAR konvencijos 1 straipsnio a punkto pakeitimą dėl Makaronezijos įtraukimo į OSPAR konvencijoje apibrėžtą jūros baseiną;
- (4) tikslinga nustatyti poziciją, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi OSPAR komisijoje, nes OSPAR konvencijos pakeitimai bus privalomi Sąjungai,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Pozicija, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi OSPAR komisijos susitikime, yra pritarti OSPAR konvencijos 1 straipsnio a punkto pakeitimams dėl Makaronezijos įtraukimo į OSPAR konvencijoje apibrėžtą jūros baseiną.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Komisijai.

Priimta Briuselyje

*Tarybos vardu
Pirmininkas*

⁴ 1997 m. spalio 7 d. Tarybos sprendimas 98/249/EB dėl Konvencijos dėl šiaurės rytų Atlanto jūros aplinkos apsaugos sudarymo (OL L 104, 1998 4 3, p. 1).